

**Zangen voor de aalmoezeniersweezen, bij
derzelver afscheid van dat godshuis. Op den
4den Mei 1823**

Johannes Leonardus Nierstrasz jr.

bron

Johannes Leonardus Nierstrasz jr., *Zangen voor de aalmoezeniersweezen, bij derzelver afscheid van dat godshuis. Op den 4den Mei 1823. Z.p., 1823*

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/nier003zang01_01/colofon.php

© 2011 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) consists of the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Voor-zang.

De eerste loopbaan afgetreden,
Gaat gij, op den dag van heden,
 Speelgenooten! van ons heen!
Hier gekoesterd toen wij kwamen,
Gingen we onzen weg te zamen,
 Morgen gaat ge uw weg alleen.

't Eerste tijdperk van uw leven,
Is dan nu voorbij gedreven,
 Maar het is niet doorgescreid,
Want de traan, die 't oog ontvloei-
de,
En uw kostlijk brood besproei-
de,
 Was een traan van dankbaarheid.

Neen, gij zult het nooit vergeten,
Dat gij wensch en nooddruftkreten
Hier voldaan zaagt en vervuld;
Onuitwischbaar heel uw leven,
Staat in 't hart de dank geschreven,
Daar gij steeds van gloeijen zult.

Gaat gij heden uit ons midden,
o Wij blijven voor u bidden,
Speelgenooten onzer jeugd!
God geleide u als voor dezen,
God vergeet op aard geen Weezen,
In den worstelstrijd der deugd.

Tusschen-zang.

Broeders! Zusters! heil noch zegen
Vloeit hem tegen
Die niet, wakker in zijn pligt,
Met een oog op hooger hoede,
Wel te moede,
Zegen in zijn werkring sticht.

Koor A.

Vroeger tijdkring, ons ontvaren,
Was de speeltijd onzer jeugd.

Koor B.

Maar de tijdkring, waar we op staren,
Vordert werkzaamheid en deugd.

Koor A.

Zorgen zijn het, die ons wachten;
Wijder loopbaan moeten we in.

Koor B.

Maar wij kunnen meer betrachten,
En dat *meerder* geeft gewin.

Koor A.

Vorder vrij ons ijvrig zwoegen,
Wereld! die wij in gaan treen.

Koor B.

Naarstigheid verschaft genoeg,
Zonder arbeid is er geen.

Broeders! Zusters! heil noch zegen
Vloeit hem tegen,
Die niet, wakker in zijn pligt,
Met een oog op hooger hoede,
Wel te moede,
Zegen in zijn werkkring sticht.

Slot-zang.

Wat ziet gij, rijken! van uw rang
 Meewarig op ons neer;
 Wij hebben stof tot vreugdgezang,
 Geen jammer drukt ons meer!

In Ouders had gij meer dan wij;
 Maar rouwt niet om ons lot:
 Wij kunnen deugdzaam zijn als gij,
 En naast u staan bij God.

Geen stand die ooit den mensch verlaagt,
 Of hem tot oneer strekt;
 't Is eener welk een kleed hij draagt -
 Niet - welk een hart het dekt.

Dat leerden wij in dit gesticht,
 Waar ons de liefde droeg:
 Wat andren zwaar schijnt valt ons ligt;
 Ons leerde 't onheil vroeg.

En ook wij kennen in 't verdriet,
 En danken 't Gods bestel,
 't Besef van 't geen wij missen niet;
 Van 't geen vergoed is wel!

Nu, gaat dan, broeders! zusters! gaat
 Uw loopbaan in met vreugd;
 En breidt, nu gij dit huis verlaat,
 Zijn roem uit door uw deugd.

Ja, toont het, door uw braaf gedrag,
Wie Amstels roem niet weet,
Dat menschenliefde hier vermag,
Wat oudermin vergeet.

Te weinig zeggen lof en lied,
En ijdel maatgeklank;
Als u de wereld deugdzaam ziet,
Brengt ge uw verzorgers dank.

Dra volgen we u op 't aardsche pad,
En zingen als weleer;
'Heeft ons geen ouder lief gehad,
De menschen zoo veel meer!'

De morgen van ons aardsch bestaan
Zag rouw en weegeklag;
Maar zeegnend zal de dag vergaan,
En de avond sier een lach.

Zegen, liefdrijk God der Weezen!
Uit de bron van overvloed,
Wie ons hier heeft ingenomen,
En gekoesterd en gevoed.

Zegen hen, die 't al vergoedden,
Wat uw wil was af te staan;
En vergeef wie ons misdeden,
Eer door ons iets was misdaan.

J.L. NIERSTRASZ, JUNIOR.

Een aalmoezeniers weesje aan zijne broeders en zusters, dewelke dat gesticht verlaten.

Op den 4^{den} Mei 1823.

Liefdloos kunnen ouders wezen,
Voor de nooddruft van hun kind;
Maar, ofschoon ook ouders falen,
Jezus blijft een kindervrind!
En, ik zing het iedren morgen,
En herhaal het 's avonds weer:
Kinders sloot Hij in zijne armen,
En ook mij bemint Hij teêr!
Moeder zag mij hulploos krijten;
Vader liet alleen mij gaan:
Jezus reikte ik toen de handjes,
En Hij zag mij minzaam aan!

Moeder! Moeder! ach ik mis u;
Vader! mij ontbreekt uw raad!
Ouders! ik zal Jezus bidden,
Als mijn deugd te wanklen staat.
Moeder! altoos nog mijn Moeder,
Schoon het lot mij van u stiet!
Vader! altoos nog mijn Vader,
Neen, voor altoos gingt gij niet:
O de hemel zal vereenen,
Wat de wereld breekt of scheidt:
'k Vlieg dààr eens in beider armen,
Open voor uw kind gespreid.

Lieve Broeders! lieve Zusters!
Gaat vol moeds uw levensweg,
'k Zal voor u ook Jezus bidden,
Eer ik mij te slapen leg.
Gaat dan vrolijk, wel te vreden,
Nu het uur van scheiden naakt;
En onthoudt in later dagen,
Wie uw kindschheid heeft bewaakt.

J.L. NIERSTRASZ, JUNIOR.